

Neví někdo dosud snad, co znamená zkratka SAD?

SAD neboli Sdružení ambulantních dermatologů je organizace sdružující dermatology pracující v soukromých kožních ambulancích v České republice. Členství v SAD je d o b r o l n é a hlavním cílem této organizace je reflektovat a hájit zájmy kožních lékařů z privátních ordinací, které jsou v mnoha ohledech specifické.

Jak vlastně tato organizace vznikla? Ke konci 90. let minulého století lze vysledovat ve společnosti českých lékařů snahu nespolehat se při řešení svých problémů pouze na Českou lékařskou komoru, ale naopak vytvořit organizace, které sdružují lékaře jednotlivých odborností. Na počátku snahy sjednotit soukromé dermatology v rámci Sdružení ambulantních specialistů (SAS) stála MUDr. Ludmila Jelínková, která svou nezměrnou aktivitou rozhýbala dosud stojaté dermatologické vody. V roce 1999 se také při založení SAD stala jeho první předsedkyní. Po dlouhou dobu pak byly MUDr. Jelínková společně s MUDr. Andreou Vocilkovou hlavními představitelkami SAD a zasloužily se o tvorbu stanov, registraci na Ministerstvu vnitra a účastnily se také mnohých dohodovacích řízení.

Druhým prezidentem SAD, který se rovněž opakovaně účastnil vyčerpávajících jednání se zdravotními pojišťovnami, byl MUDr. Evžen Vašulín. Na setkání dermatologů v Kolíně se v dubnu 2003 sešla skupina dermatologů, která shodně konstatovala, že činnost SAD je nutno zásadním způsobem zaktivizovat. Společné prohlášení této skupiny zavanulo jako „pravá kolínská“ do mnoha koutů naší republiky a našlo odezvu v několikanásobném rozšíření členské základny.

V pořadí třetím prezidentem SAD byl MUDr. Petr Třeštík, pod jehož vedením došlo k další stabilizaci členské základny a k založení tradice pořádání sjezdu SAD v Pardubicích. Současným prezidentem SAD, který byl zvolen na sjezdu v roce 2007, je MUDr. Petr Zajíc. Dovolím si zdůraznit, že práce prezidenta sdružení by byla naprosto nemyslitelná bez mravenčí a nedocenitelné práce všech aktivních členů jak výborů SAD, tak lidí kolem (abecedně Bubáková, Cabalová, Finsterlová, Frey, Jelínková, Kestřánková, Němcová, Pospíšilová, Raková, Som-

bergová, Vocilková, Třeštík, Zemanová, Žampachová), kterým patří upřímné poděkování. K dnešnímu dni má SAD téměř 200 členů a další zájemci se neustále přihlašují. S trochou nadsázky mohu jako zajíc říct, že „čím nás bude víc, nebudeme se bát vlka nic“. Je totiž důležité, aby názory SAD zněly dostatečně hlasitě, což samozřejmě přímo úměrně souvisí se šíří členské základny. A hlavní snahou celého sdružení je být suverénní a respektovanou organizací především při jednáních se zdravotními pojišťovnami a dalšími institucemi v oblasti zdravotnictví. Aktuální informace o činnosti SAD najdete na nových webových stránkách www.sadcr.com.

SAD má za cíl zabývat se především problémy ambulantních dermatologů, ale vzhledem k neustále klesajícímu lůžkovému fondu kožních oddělení bude možná v budoucnu hájit zájmy převážně většiny dermatologů. Každý z lékařů pracujících mimo kliniky či lůžková oddělení nemocnic se možná někdy potýkal s pocity méněcennosti z pohledu možností diagnostiky či následné terapie některých kožních chorob. Domnívám se, že poněkud neoprávněně. Vždyť ošetřovat denně desítky pacientů a s profesionálním úsměvem řešit současně medicínské a pro pacienta nepostřehnutelné ekonomické souvislosti, není vždy jednoduché. Na klinikách a v nemocnicích se sice lékaři ekonomikou musí také čím dál více zabývat, ale zřídka kdy pocítí její negativní dopad na svých výplatních páskách.

Širší diagnostické a léčebné možnosti v nemocnicích a na klinikách přináší současně s prestiží lékaře ovšem také větší koncentraci náročnějších případů s vyšší mírou odpovědnosti, jež jsou mnohdy v rajónní kožní ambulanci téměř neřešitelné. Myslím si, že řevnivost mezi „privátními“ a „státními“ dermatology není na místě. Naopak vzájemná spolupráce a pokora současně s respektováním specifik práce „těch druhých“ je jedinou správnou cestou.

SAD chce být otevřenou organizací, která se bude snažit zabývat problematikou všech dermatologů. Velký význam přikládáme především spolupráci s výborem ČDS tak, abychom se společně pokusili zvýšit prestiž celé dermatologické obce nejen mezi laickou veřejností, ale i mezi jinými medicínskými obory. Nestavějme tedy pomyslné bariéry mezi ambulantní a nemocniční dermatology a mějme společně na paměti volně přeložené motto Americké akademie dermatologie: „Dermatolog je jedinou osobou, která je řádně vzdělaná a erudovaná diagnostikovat a léčit choroby kůže, vlasů a nehtů.“

Pokud si tohoto budeme s hrdotí vědomi, není důvod se budoucnosti nikterak obávat.

Petr Zajíc